

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Věrou Pazderovou, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **R. O.**
nar. X, státní příslušnost Moldavsko
t. č. pobytem X
zastoupen advokátem JUDr. Dmitrym Rozhdestvenskiym
sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2023, č. j. OAM-421/LE-BA01-K01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
2. Žalovaný konstatoval, že na základě žalobcovy výpovědi neshledal žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 nebo doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žalobce uplatňoval především zdravotní důvody, v případě návratu do země původu se obává bezdomovectví a nedostupnosti lékařské péče. V ČR má také dceru. Jedná se již o druhou žádost, první žalobce podal v roce 2001, byla však zamítnuta, což bylo potvrzeno i v následném soudním přezkumu. Druhou (nynější) žádost žalobce podal až po mnohaletém

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

nelegálním pobytu. Z žalobcovy výpovědi vyplynulo, že se v ČR nachází nelegálně od roku 2007, pouze z důvodu vyhoštění pobýval několik let na Slovensku, ale po návratu do ČR zde pobýval opět nelegálně.

3. Ke zdravotnímu stavu žalobce předložil 15 lékařských zpráv (str. 46-60 správního spisu), jejichž obsah žalovaný shrnul. Dále konstatoval, že žalobce byl v průběhu řízení hospitalizován na interním oddělení nemocnice Žatec z důvodu nevolnosti. Při nástupu do Zařízení pro zajištění cizinců dne 17. 5. 2023 byl žalobce subjektivně bez potíží, podle objektivního nálezu byly přítomny klidné jizvy po popáleninách na dolních končetinách a po sternotomii (částečný řez prsní kosti) po náhradě srdeční chlopně. V rámci hospitalizace byla žalobci nastavena antiarytmická a antikoagulační terapie pro chronickou fibrilaci síní. Dále byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici X pro bolest na hrudi, akutní koronární léze nebyla prokázána a žalobci byla pouze upravena medikace a podle zprávy byl stabilizován a bez potíží. Dne 29. 5. 2023 bylo vyhověno žalobcově žádosti o přesun do pobytového střediska ze zdravotních důvodů. Podle doložených zpráv žalobce také navštívil chirurgickou ambulanci z důvodu bolesti kolene a pravého ramene, byly konstatovány poměrně pokročilé artrotické změny na pravém koleni a stav po zlomenině klíčku pravého ramene, žalobci byla proto doporučena kontrola na ortopedii. Tu navštívil dne 7. 6. 2023, kdy lékař konstatoval pokročilou artrózu pokročilého pravého kolene, jejímž řešením bude totální endoprotéza. Také dne 15. 8. 2023 byl žalobce vyšetřen na ortopedii, kde mu byl proveden obštrik pravého kolene a doporučena ortéza a odlehčování kolene. Zpráva také konstatuje, že totální endoprotéza je zatím otázkou.
4. K otázce dostupnosti zdravotní péče v Moldavsku žalovaný poukázal na shromážděné zprávy o této zemi, z nichž nevyplývá, že by byl žalobce po návratu do země původu jakkoliv znevýhodněn v rámci moldavského zdravotního systému, ani že by mu nebyla zdravotní péče dostupná.
5. K možnosti udělení humanitárního azylu žalovaný konstatoval, že podle lékařských zpráv žalobce před pěti lety prodělal operaci srdeční chlopně, v současnosti je z tohoto důvodu medikován a dochází ke kardiologovi. Dále žalobce trpí bolestmi pohybového aparátu, konkrétně artrózou v koleni a poúrazovými bolestmi ramene. Po porovnání lékařských zpráv se zprávami o zemi původu dospěl žalovaný k závěru, že zdravotní péče je obecně dostupná pro všechny občany Moldavska, byť v nižším standardu, než je zdravotní péče v EU. Kardiologická péče je v Moldavsku dostupná jak v ambulantní formě, tak případné hospitalizace. Z doložených lékařských zpráv nevyplývá, že by byl stav žalobce po kardiologické stránce závažný, ale že je naopak stabilizovaný. Z důvodu ortopedických potíží je žalobci v současné době doporučena standardní terapie (ortéza, odlehčení atd.). Totální endoprotéza zatím doporučena nebyla a takové případné rozhodnutí bude na uvážení ošetřujícího lékaře v Moldavsku.
6. Ze zpráv o zemi původu nelze dovodit, že by žalobci v tomto směru nebyla poskytnuta léčba. Nelze ani dovodit, že by se v případě návratu ocitl v přímém ohrožení života. Dostupnosti léčby v Moldavsku podle žalovaného nebrání ani ekonomické důvody, neboť ze zpráv vyplývá, že proto, aby mohl občan využívat národního zdravotního pojištění, je registrace u tzv. rodinného lékaře. Za některé kategorie osob přitom platí pojistné stát. Mezi tyto občany patří důchodci, osoby s postižením, oficiálně zaregistrované nezaměstnané osoby apod. Podle žalovaného nic žalobci nebrání, aby se v Moldavsku oficiálně zaregistroval na příslušných úřadech, a využíval tak moldavský zdravotní systém. Z jím doložených lékařských zpráv nadto vyplývá, že není osobou zcela práce neschopnou.

7. Podle žalovaného není z výše uvedených důvodů žalobcův zdravotní stav natolik závažný, aby jej bylo možné označit za hodný zvláštního zřetele a aby odůvodňoval udělení humanitárního azylu. Aniž by žalovaný zlehčoval žalobcův zdravotní stav, nejedná se o výjimečné okolnosti a závažné humanitární důvody, které vyplývají z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále též „ESLP“). Žalobce je v současnosti „zaléčen“ a léčba, kterou nyní podstupuje, je dostupná i v Moldavsku. Žalobce nadto pochází z hlavního města, kde je zdravotní péče dostupnější než v odlehlých regionech. Žalovaný dodal, že důvodem pro udělení humanitárního azylu nejsou situace, kdy by mohla být léčba v ČR pouze výhodnější, a to jak z finančního pohledu, tak z hlediska úrovně zdravotní péče.
8. Závěrem žalovaný konstatoval, že neudělení mezinárodní ochrany žalobci nepředstavuje porušení mezinárodní závazků. Žalobce sice tvrdil, že by zde chtěl žít, protože zde žije i jeho dcera, není však na ní nijak závislý ani ona na něm. Oba jsou dospělý, nežijí spolu a žalobce připustil, že s dcerou udržuje kontakt pouze sporadicky (v řízení o zajištění např. uvedl, že dceru neviděl 6 let).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“).
10. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovaný podle něj nedostatečně zjistil skutkový stav a neshromáždil dostatečné a aktuální informace o zemi původu.
11. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval poskytovanou zdravotní péčí v Moldavsku a nezohlednil žalobcův konkrétní případ, a to zejména skutečnost, že zde žalobce žije již 20 let. Nezabýval se ani otázkou, zda by zdravotní péče byla pro žalobce v Moldavsku dostupná. Žalobce není schopen kvůli svému zdravotnímu stavu pracovat, neboť i chůze mu činí obtíže. Je proto přesvědčen, že v jeho případě existují důvody zvláštního zřetel hodné v návaznosti na § 14 a § 14a zákona o azylu. Žalovaný měl zohlednit délku pobytu na území a důvod pobytu (sloučení rodiny), také žalobcův věk (55 let) a zejména zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vazeb (žije zde dcera a vnoučata), mnoho let zde pracoval a má zde společenské a kulturní vazby. K Moldavsku naopak nemá po 20 letech vazby žádné. Žalovaný proto pochybil, pokud se na tyto aspekty nezaměřil a neshromáždil podklady, na jejichž základě by bylo možné učinit úsudek, že je tvrzení žalobce účelové.
12. V případě návratu by žalobci nebyla poskytnuta náležitá lékařská péče a *de facto* by z něj byl bezdomovec, neboť nemá kde bydlet, nemohl by pracovat kvůli zdravotnímu stavu a není pojištěn. Žalovaný proto porušil zásady správního řízení. Dále žalobce poukázal na zásadu řízení o mezinárodní ochraně, podle které je mnohdy nemožné prokázat pronásledování nebo vážnou újmu jinak než vlastní věrohodnou výpovědí. Rozhodnutí žalovaného musí také respektovat eurkonformní výklad.
13. V doplnění žaloby učiněném ustanoveným zástupcem dne 17. 1. 2024 žalobce namítá, že žalovaný posoudil žalobcův zdravotní stav nepřezkoumatelně. Žalobce se s posouzením žalovaného neztotožňuje, jeho zdravotní stav je totiž natolik špatný, že není schopen se sám pohybovat a je závislý na péči třetích osob. V Moldavsku nemá nikoho, kdo by se o něj mohl postarat, což by mělo negativní dopad na jeho fyzické a psychické zdraví, včetně reálného nebezpečí úmrtí. Vyhoštění by znamenalo ztrátu sociální podpory a lékařské péče, které je mu v současnosti poskytovány. Je přesvědčen, že jeho zdravotní stav je hodným zvláštním

zvláštního zřetele, a proto by mu měl být udělen humanitární azyl.

14. V dalším doplnění žaloby ze dne 28. 5. 2024 žalobce sdělil, že nyní pobývá v X, prakticky se nemůže pohybovat bez pomoci třetích osob, a není proto schopen z ČR vycestovat. V této souvislosti odkazuje na rozsudek ESLP ze dne 13. 12. 2016, Paposhvili proti Belgii, z něhož dovozuje, že institut doplňkové ochrany je vyhrazen pro velmi výjimečné případy, nikoliv však jen pro ty, kdy je žadatel bezprostředně ohrožen na životě.
15. Dále žalobce konstatuje, že je po náhradě srdeční chlopně před sedmi lety s následnou reoperací, trpí poúrazovou gonartrózou, zbytněním prostaty, artrózou kolenního kloubu, embolií a trombózou jiných určených žil, esenciální hypertenzí, paroxysmální fibrilací síní, hypertenzí, potřebuje stálou antiarytmickou medikaci, je mu doporučena ortéza, klidový režim, analgetika, a zápis do pořádku pro totální endoprotézu pravého kolene, dále mu bylo doporučeno neurologické vyšetření stran páteře. Podle zprávy z Chirurgické ambulance ze dne 22. 1. 2024 žalobce není a nebude schopen vykonávat pravidelné zaměstnání, jeho zdravotní stav odpovídá invalidnímu důchodu a je nutno počítat se zhoršováním hybnosti dolních končetin. V lednu 2024 byl schopen chůze jen pomocí hole, delší chůzi nebo stání nezvládá. Závěrem žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav se prudce zhoršil v řízení před soudem.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je založeno na dostatečném zjištění skutkového stavu, který má oporu ve spisu, a je řádně odůvodněno.

IV. Jednání před soudem

17. Podle žalovaného je možné v napadeném rozhodnutí nalézt odpověď na všechny žalobní námitky..
18. Soud provedl důkaz lékařskými zprávami předloženými žalobcem v soudním řízení, a to (1) zprávou nemocnice X ze dne 15. 3. 2024 (podle které je u žalobce přítomna symptomatický proximální fibrilace síní a esenciální primární hypertenze, a proto mu byly předepsány léky), (2) ambulantním nálezem Nemocnice X z 6. 5. 2024 (podle které má žalobce bolest pravého kolene i kyčle, doporučena mu byla rigidní ortéza, klidový režim analgetika, zápis do pořádku totální endoprotézy pravého kolene a doporučeno neurologické vyšetření páteře), (3) propouštěcí zprávou Oblastní nemocnice X (kde byl žalobce hospitalizován od 6. 12. 2023 do 8. 12. 2023, ve zprávě je konstatována artróza kyčle a kolene, žalobce byl přivezen kvůli bolesti na hrudi a propouští v dobrém stavu), (4) zprávou nemocnice X ze dne 14. 5. 2024 (podle které došlo ke zklidnění symptomů, zatím je navržen konzervativní postup - antiarytmická medikace), (5) lékařskou diagnózou z Domova X a potvrzením, že je tam umístěn od 1. 2. 2024, (6) zprávou Chirurgická ambulance ze dne 22. 1. 2024 (která uvádí již dříve zmíněné anamnézy), (7) ambulantním vyšetřením ze dne 11. 6. 2024 (která obsahuje závěr o fibrilaci síní a úspěšné „FKV“), (8) zprávou z ortopedické ambulance ze dne 28. 8. 2024 (která obsahuje dříve uvedené diagnózy, konstatuje výraznou nestabilitu kolene s tím, že v budoucnu je vhodná rozvaha o fúzi kolene), (9) a potvrzením o zdravotním stavu ze dne 19. 10. 2024, které vydal praktický lékař (podle kterého žalobce není schopen fyzicky náročné práce, zvedání břemen, práce v předklonu, ve stoje, chůze na rovném terénu. V dohledné době je plánována výměna kolenního kloubu, stav je trvalý a nelze předpokládat jeho zlepšení). Soud zároveň upozornil, že důkaz těmito zprávami provedl především proto, aby z jejich obsahu zjistil, zda se týkají zdravotního stavu žalobce ke dni vydání napadeného

rozhodnutí.

19. Dále soud provedl důkaz článku, které navrhl žalovaný, byť u prvního z nich soud zdůraznil delší časový odstup, neboť článek <https://www.novinky.cz/clanek/vase-zpravy-centra-domaci-pece-v-moldavsku-poskytuji-starsim-lidem-stastnejsi-zivot-40298765> je z roku 2019, druhý článek <https://svet.charita.cz/aktuality-svet-charita/v-moldavsku-vznikla-diky-pomoci-charity-nova-profese-pecovatele-pro-domaci-peci-pro-osamele-seniory-je-to-velka-nadeje/> je pak z října 2022, tedy přiměřeně aktuální.
20. Naopak soud nevyhověl návrhu na zpracování znaleckého posudku ke zdravotnímu stavu žalobce, na výsledky zaměstnanců Pobytového střediska Bělá-Jezová, na vyžádání si sdělení žalovaného, z jakých důvodů byl převezen do domova důstojnosti a na vyžádání veškeré zdravotní dokumentace od Domova X, neboť pro toto řízení je rozhodný skutkový (a právní) stav v době vydání napadeného rozhodnutí.

V. Posouzení žaloby soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), neboť pro odlišný postup nebyly splněny podmínky, jak bude dále vysvětleno v odůvodnění.
22. Žaloba není důvodná.
23. Soud úvodem předesílá, že část žalobní argumentace žaloby podané přímo žalobcem obsahuje výčet typových nesprávností, které nejsou navázány na konkrétní skutkové okolnosti této věci, a proto je soud nepovažuje za žalobní body, které by byly způsobilé soudního přezkumu. Námitkami nedostatečně zjištěného skutkového stavu a či jiných zde obecně vytčených vad se proto soud zabýval pouze v rozsahu, který vyplývá z následných konkrétnějších námitek. Část žalobní argumentace požadující eurokonformní výklad, poukazující na rozložení důkazního břemene a prokazování pronásledování nebo vážné újmy vlastní věrohodnou výpovědí, pak není s ohledem na obsah konkrétních žalobních námitek relevantní. Žalobce totiž v žalobě netvrdí, že by mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo taková vážná újma ve smyslu § 14a, která vyplývá z unijních předpisů.
24. Dále soud konstatuje, že vzhledem k podání žádosti dne 10. 4. 2023, je třeba vycházet ze znění zákona o azylu účinného do 30. 6. 2023, tedy včetně tehdy existujícího důvodu pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Zároveň toto ustanovení ale vyložil v nedávné době rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022-48, přičemž jeho závěry mají dopad do všech probíhajících řízení, a proto je třeba z něj vycházet i v nyní posuzované věci.
25. Rozšířený senát předně zdůraznil, že ustanovení o vážné újmě a udělení doplňkové ochrany jsou transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011, o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“). Institut doplňkové ochrany je proto z hlediska definice a obsahu determinován unijním právem vč. judikatury Soudního dvora. Jakýkoliv zásah národního zákonodárce do právní úpravy doplňkové ochrany na vnitrostátní úrovni tedy podléhá

limitům, jež kvalifikační směrnice pro svou transpozici určuje. Tímto limitem je zejména nemožnost zákonodárce rozšiřovat okruh žadatelů o doplňkovou ochranu způsobem, který nerespektuje logiku mezinárodní ochrany.

26. V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Soudního dvora ze dne 18. 12. 2014, věc C-542/13, *M'Bodj*, body 42-44, který uvádí, že kvalifikační směrnice ve svém čl. 3 brání tomu, aby členský stát zavedl nebo zachoval ustanovení přiznávající doplňkovou ochranu státním příslušníkům třetích zemí, kteří se ocitli v situacích postrádajících jakoukoli vazbu na logiku mezinárodní ochrany, neboť to by bylo v rozporu s celkovou systematikou a cíli této směrnice. Členský stát z tohoto důvodu například nemůže zavést nebo zachovat ustanovení přiznávající doplňkovou ochranu státnímu příslušníkovi třetí země trpícímu vážným onemocněním z důvodu rizika zhoršení jeho zdravotního stavu, které vyplývá z neexistence odpovídající léčby v zemi původu (rozsudek *M'Bodj*, bod 43; zvýraznění doplněno).
27. Rozšířený senát proto uzavřel, že doplňkovou ochranu na základě § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 bylo možné udělit pouze i) cizinci, kterému by v případě jeho vycestování z České republiky hrozila ve státě jeho původu vážná újma, ii) která svou intenzitou nemusí dosahovat intenzity újmy předvídané v § 14a odst. 2 písm. a) až c) zákona o azylu a iii) s ohledem na hrozbu této vážné újmy by vycestování cizince znamenalo porušení mezinárodních závazků České republiky.
28. V navazujícím rozsudku ze dne 30. 4. 2024, č. j. 3 Azs 80/2023-27, pak Nejvyšší správní soud potvrdil, že názor krajského soudu, jehož rozsudek přezkoumával (podle kterého může za určitých výjimečných okolností závažný zdravotní stav žadatele a jeho případné zhoršení představovat vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) a d) zákona o azylu, a může být důvodem pro udělení doplňkové ochrany) ve světle výše zmíněného usnesení rozšířeného senátu neobstojí, protože je nezbytné § 14a zákona o azylu vykládat eurokonformně, a tedy v souladu s čl. 3 kvalifikační směrnice i se závěry rozsudku Soudního dvora ve věci *M'Bodj*. Ten shledal, že závažné onemocnění a hrozba vážné újmy z důvodu jeho zhoršení pro neodpovídající léčbu v zemi původu nemohou být důvodem pro udělení doplňkové ochrany podle kvalifikační směrnice, a tedy ani podle § 14a zákona o azylu.
29. Ve zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud doplnil, že neudělení doplňkové ochrany nemůže resultovat v navrácení žadatele do země původu, pokud by toto navrácení představovalo porušení povinností členského státu plynoucích ze čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Z rozsudku Soudního dvora ze dne 18. 12. 2014, věc C-562/13, *Abdida*, vyplývá, že žadateli v takovéto pozici musí být poskytnuta ochrana vůči takovému navrácení na základě vnitrostátní právní úpravy daného členského státu, která však nespadá do působnosti kvalifikační směrnice. To ostatně potvrzuje i rozšířený senát v odst. 57 a 58 svého usnesení – Česká republika musí skrze vnitrostátní úpravu respektovat princip *non-refoulement*, nemůže tak však činit prostřednictvím rozšiřování doplňkové ochrany v rozporu s její logikou a judikaturou Soudního dvora.
30. Na základě výše uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu je tedy nepochybné, že žalobci nemohla být udělena doplňková ochrana z důvodu zdravotního stavu. Udělení doplňkové ochrany z tohoto důvodu totiž vůbec nepřípadá v úvahu.
31. K ochraně v případě nepříznivého zdravotního stavu tedy zbývá institut humanitárního azylu, který je institutem národním a na unijním právu nezávislým. Tento typ azylu lze udělit „v případě hodném zvláštního zřetele“. Na udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu není právní nárok, je možné jej udělit pouze v případech

zvláštního zřetele hodných (což je neurčitý právní pojem) a konečné posouzení je otázkou správního uvážení žalovaného. Přestože výklad neurčitého právního pojmu „případ hodný zvláštního zřetele“ a jeho aplikace na konkrétní skutkový stav jsou plně a meritorně přezkoumatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS), je konečné rozhodnutí založené na správním uvážení podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (viz např. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55, ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 60/2004-52, nebo usnesení NSS ze dne 15. 3. 2016, č. j. 8 Azs 11/2016-34, či ze dne 26. 9. 2019, č. j. 1 Azs 155/2019-24).

32. Zároveň je třeba zdůraznit, že v případě možnosti udělení humanitárního azylu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. července 2022, č. j. 48 Az 18/2021-41, a navazující usnesení NSS ze dne 13. 12. 2022, č. j. 10 Azs 243/202-254). Přímého účinku čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice se není možné ve vztahu k humanitárnímu azylu dovolávat, neboť se nejedná o unijní institut. K prolomení § 75 s. ř. s. pak nemůže dojít ani na základě Úmluvy a související judikatury ESLP, neboť Úmluva nestanoví, jaký typ pobyt má být případně udělen, hrozí-li porušení mezinárodních závazků.
33. Soud proto nemohl zohlednit zhoršení zdravotního stavu v průběhu soudního řízení (sám žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav se v průběhu soudního řízení „výrazně zhoršil“), ale byl povinen vycházet ze zdravotního stavu žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Z provedených důkazů (shrnutí výše v části IV. Jednání před soudem) nevyplynuly žádné nové informace o žalobcově zdravotním stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, které by nebyly obsaženy v lékařských zprávách založených ve spise a které by žalovaný opomněl zohlednit.
34. Ostatně žalobce z hlediska hodnocení žalobcova zdravotního stavu v napadeném rozhodnutí neuvádí žádné konkrétní námitky, pouze obecně uvádí, že nebyl skutkový stav dostatečně zjištěn. Soud naopak ověřil, že závěry napadeného rozhodnutí týkající se zdravotního stavu (srov. výše body 3 až 7) mají oporu v lékařských zprávách, které byly podkladem napadeného rozhodnutí. Souhrnně řečeno z nich vyplývá, že žalobce je po operaci srdce léčen antiarytmickou a antikoagulační léčbou, jeho stav je stabilizován, zároveň byla zjištěna pokročilá artritida žalobcova pravého kolena, která však byla léčena konzervativní léčbou (ortéza, klidový režim) a možnost totální endoprotézy nebyla tehdy akutně indikována.
35. Obdobně i v případě dostupnosti léčby v zemi původu neuvádí žalobce žádné konkrétní námitky, kterými by vyvracel závěry žalovaného o možnosti získání zdravotního pojištění prostřednictvím registrace u rodinného lékaře a registrace jako nezaměstnané osoby, příp. o možnosti hrazení zdravotní péče pro osoby postižené (invalidní). Žalobce pouze v rozporu s obsahem napadeného rozhodnutí tvrdí, že se žalovaný dostupností zdravotní péče nezabýval.
36. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že nesouhlas s věcným posouzením a výsledkem řízení nelze zaměňovat za nepřezkoumatelnost. S ohledem na popsání skutkové okolnosti soud neshledal závěr žalovaného, podle kterého žalobcův zdravotní stav nepředstavuje důvod zvláštního zřetele hodný, nepřezkoumatelným ani nezákonným.
37. Ostatně, i v případě, že by důvody zvláštního zřetele hodný přítomen byl, disponoval by

žalovaný správním uvážením, v rámci něhož by kromě nepříznivého zdravotního stavu vstupoval do hry také žalobcům (sám žalobce vypověděl, že v Moldavsku byl naposledy v roce 2007 a z jeho výpovědi pak dále vyplývá, že od té doby se v zemích Schengenského prostoru a převážně v ČR pohybuje nelegálně a že nerespektoval ani trest vyhoštění trest vyhoštění, který mu byl v roce 2016 uložen za používání padělaného dokladu totožnosti). Žalovaný nicméně svůj závěr o nesplnění podmínek pro udělení humanitárního azylu opřel již o absenci důvodu zvláštního zřetele hodného, s čímž se soud z výše uvedených důvodů ztotožňuje.

38. V této souvislosti soud podotýká, že v případě výrazného zhoršení zdravotního stavu, má žalobce možnost podat novou žádost o mezinárodní ochranu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2013, č. j. 8 Azs 27/2012-65, který se týkal situace před účinnosti nynější procedurální směrnice, a tedy lze jej přiměřeně vztáhnout i na situaci, kdy unijní právo prolomení § 75 s. ř. s. nepřikazuje).
39. Další možností je podání žádosti o vízum za účelem strpění, které je judikaturou považováno za dostatečné pro ochranu práv vyplývajících z mezinárodních závazků (viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2023, č. j. 54 A 5/2022-41, judikaturu v něm citovanou a navazující potvrzující rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2023, č. j. 2 Azs 135/2023-33).

VI. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

40. Z výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. října 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A., v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.